

Kory Merritt

NU E LOC DE FRIGI PE-AICI!

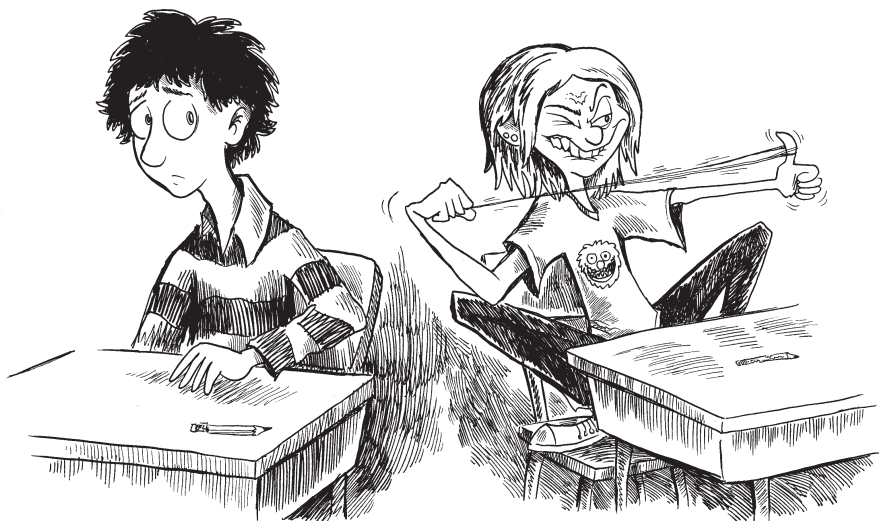
Ilustrații de Kory Merritt

Traducere din limba engleză de
Mihaela Răileanu

corintjunior

Capitolul 2: Levi și Kat

Levi nu a ales nicidecum să facă echipă cu Kat Bombard. Nimeni cu mintea întreagă nu ar vrea să aibă vreo legătură cu Kat Bombard.

Decizia a fost luată de diriginta lor, doamna Padilla, care, până în a treia săptămână de școală, încercase fiecare truc din manualele existente ca s-o mențină pe Kat pe linia de plutire: oferte speciale, apeluri acasă, pauză înainte de prânz, pauză după prânz...

Ca ultimă soluție, domnișoara Padilla a mutat-o pe Kat lângă cel mai cuminte elev din clasă.

Pentru prima lor temă, fiecare echipă de elevi trebuia să cerceteze o specie de nevertebrate. Lui Levi și Kat le-a fost repartizată caravela portugheză, o creatură marină asemănătoare unei meduze, cu o frumoasă membrană plutind deasupra apei și tentacule înțepătoare și periculoase aflate sub apă.

Firește, Kat nu s-a entuziasmat prea mult să-și rezolve partea ei de temă...

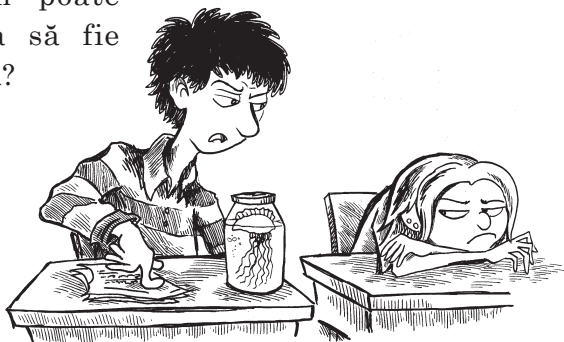

Într-un final, când Kat a terminat să se joace de-a Yoda¹, Levi și-a pierdut și el răbdarea.

— Ai de gând să faci ceva în legătură cu tema asta sau nu?

— Să te ajut nu stă în puterile mele, răspuse așa-zisul Yoda. Învățătura prea multă poate periculoasă să fie.

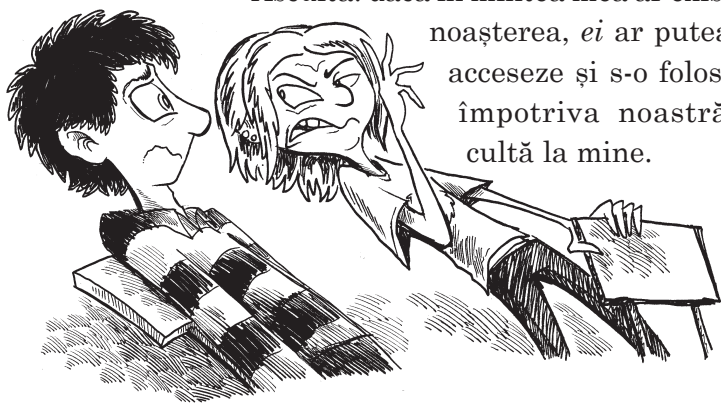
— Cum poate învățătura să fie periculoasă?

— În cazul meu se poate, răspuse Kat. Cu cât știu mai multe, cu atât mai mult pun lumea în pericol.

— Poftim?

— Ascultă: dacă în mintea mea ar exista cunoașterea, ei ar putea să o acceseze și s-o folosească împotriva noastră, ascultă la mine.

¹Personaj fictiv din universul *Războiul stelelor*, serie de filme științifico-fantastice, în regia lui George Lucas (n. red.).

— Care ei?

Vocea lui Kat deveni o șoaptă.

— *Ei...* sunt spionii extraterestri care mi-au vizitat camera vara trecută.

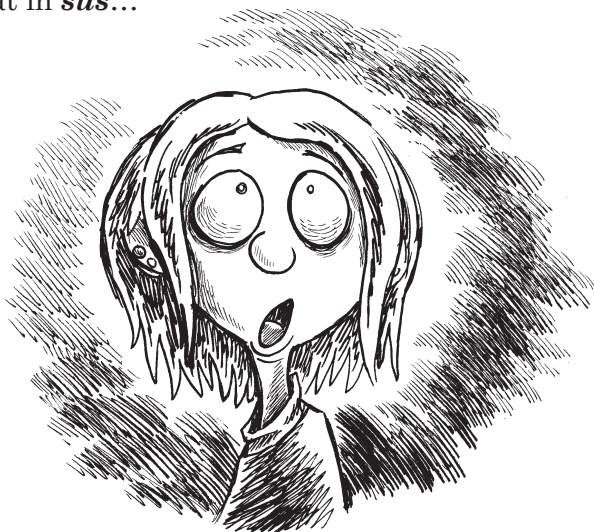
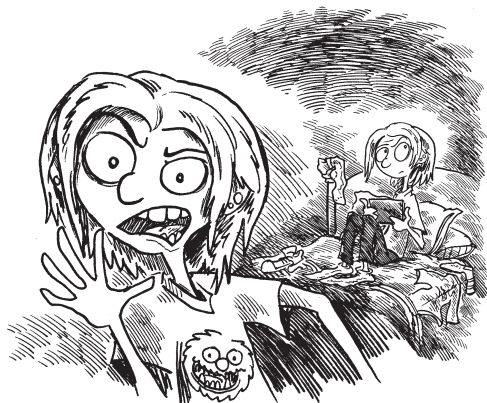
Levi a pufnit în râs și s-a întors la treaba lui.

— S-a întâmplat într-o noapte fierbinte și umedă, continuă Kat. Mă răcoream în dormitorul meu când, dintr-odată, am auzit acest huruit ciudat afară...

— Așa că m-am furișat în curtea din spate, și, curând, fiecare moleculă din corpul meu

vibra. Până și nervii din dinți mă furnicau...

Apoi m-am uitat în *sus*...

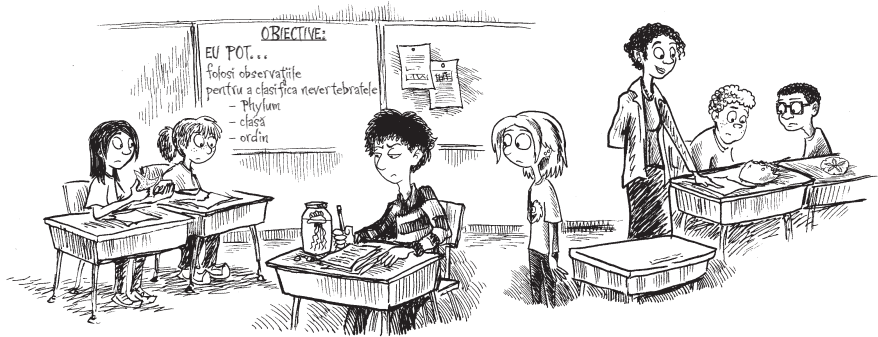

— O navă spațială? se minună Levi. Daaa, sigur!

— Este adevărul gol-goluț! insistă Kat. Jur!

— Sigur. Cât de prost crezi că sunt? vru să știe Levi.

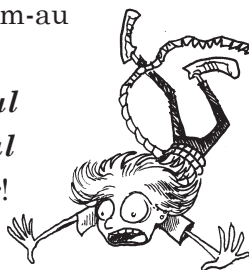

— Așa, și... ce s-a întâmplat după aceea?

— Bun,
mai departe...

Am încercat
să fug, dar m-au
tras în
*laboratorul
transversal
al ororilor!*

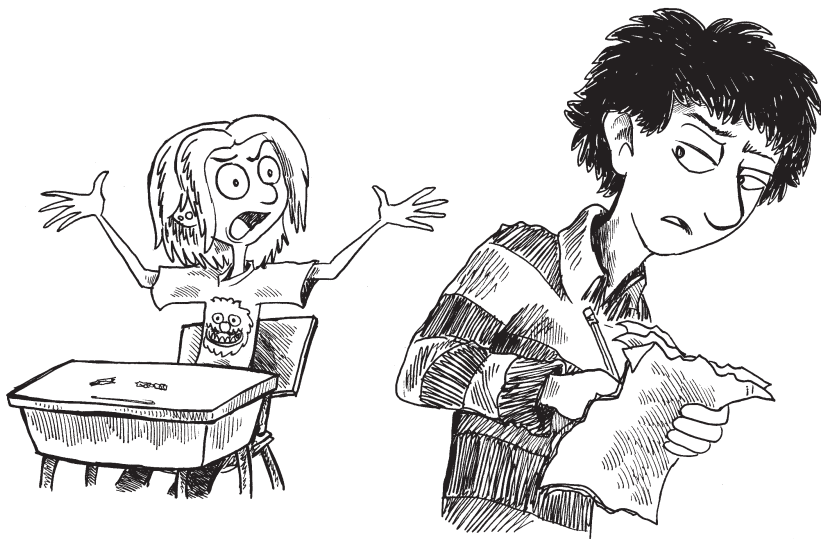
— ...Așa că, după ce mi-au cernut arhiva mentală, mi-au șters memoria și m-au dus înapoi în patul meu.

— Ia stai un pic, spuse Levi, păi dacă ți-au șters memoria, cum de mai poți să-mi povestești mie acum toate astea?

Kat ridică o sprânceană.

— Poate că ștergătorul lor de memorie avea o defecțiune. Sau poate creierul meu mult superior a făcut față cu brio razelor de ștergere, ce zici?

Levi nu părea prea convins.

— Ei bine, oricum, de asta nu te pot ajuta cu proiectul ăsta stupid! Cu cât știu mai mult, cu atât sunt mai periculoasă.

— Nu că ar mai conta, oricum. Toată munca e deja făcută, spuse Levi.

Își scrisese numele sus pe foaie, ezită o secundă, apoi adăugă numele lui Kat înainte de a preda lucrarea.

Capitolul 3:

Singur

Cu un an în urmă, familia lui Levi se mutase în Cowslip Grove, dar el nu reușise să se adapteze. Nu era vorba că noii lui colegi se purtau urât cu el. Numai că...

Ei bine, lucrurile fuseseră diferite în orașul din care venea.

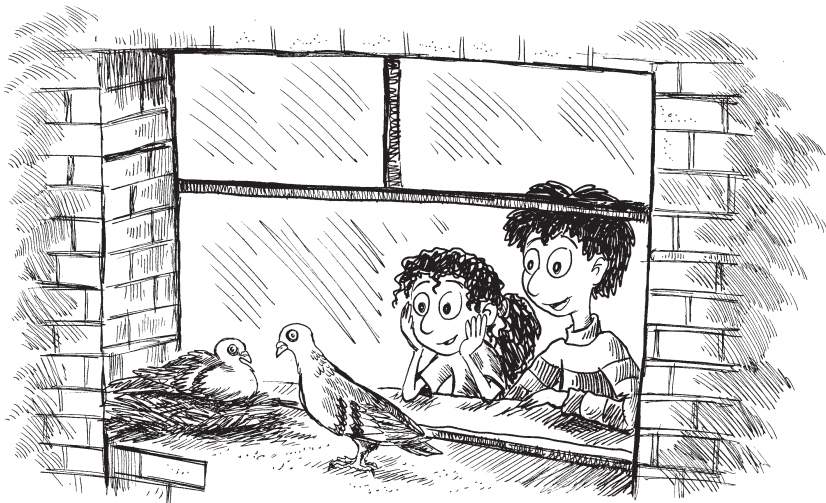

În oraș, Levi se simțea în largul lui; totul era familiar. Apartamentul familiei lui era mic și aglomerat. Mama lui administra un depozit în cursul zilei, iar seara picta peisaje. Sora lui mai mare, Regina, era pasionată de muzică și sport. Tatăl lui pleca mereu în călătorii de afaceri în străinătate.

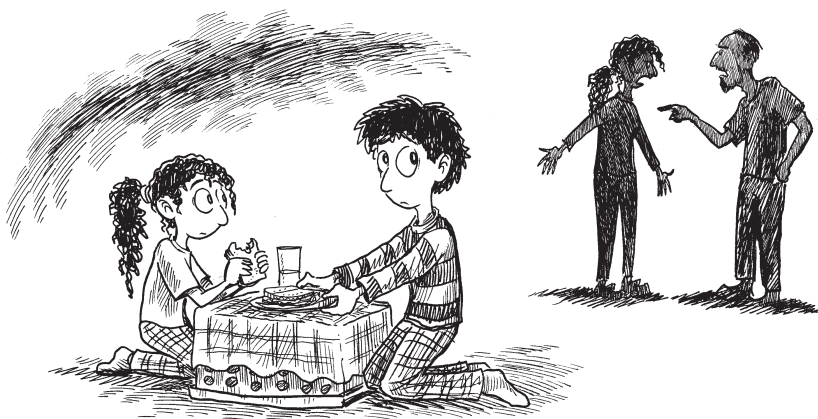
Și apoi, mai era sora lui mai mică, Twila, care îi era cel mai apropiat tovarăș din lume.

- Mai spune-mi o dată, cum se numesc porumbeii?
— Bert și Bernice.
— Sunt căsătoriți?
— Presupun că da. Au un cuib plin de ouă.
— Abia aștept să le văd puii!

Dar apoi, anul trecut, au avut loc schimbări mari, iar micul lui univers a fost zguduit din temelii.

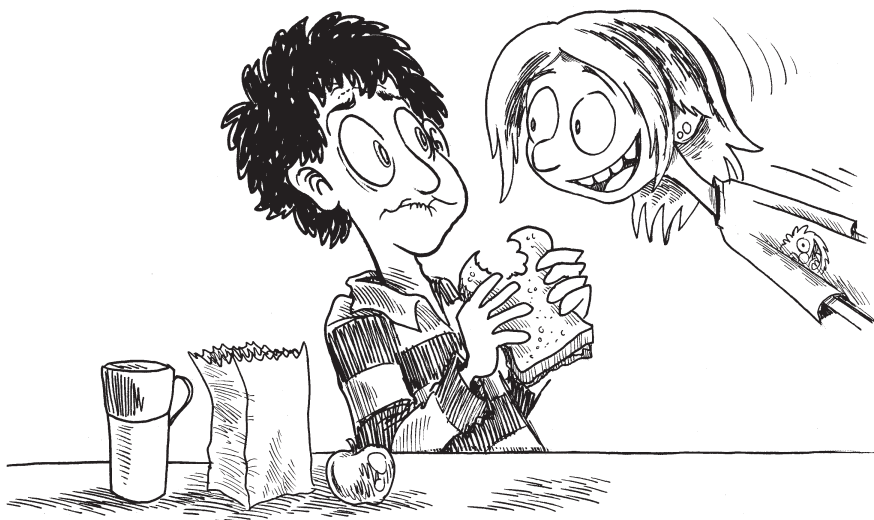
Mai întâi, după o lună dificilă de certuri cu mama lui, tatăl lui Levi și-a luat un alt job peste ocean. A fost ultima dată când Levi l-a mai văzut.

Apoi, mama lui a decis că familia are nevoie de un nou început, așa că a acceptat să lucreze la fabrica de înghețată Sylinderfell, într-o zonă ferită din suburbii, numită Cowslip Grove.

Asta se întâmpla în mai. Acum era septembrie, iar el încă nu-și făcuse prieteni la noua școală. Prin urmare, Levi mânca la prânz singur, în fiecare zi.

Și era în regulă, pentru că îi plăcea să aibă o masă întreagă numai pentru el. Îi plăcea să savureze fiecare îmbucătură din sendvișurile lui cu brânză și muștar, pregătite de mama. Îi plăcea...

– Bună!

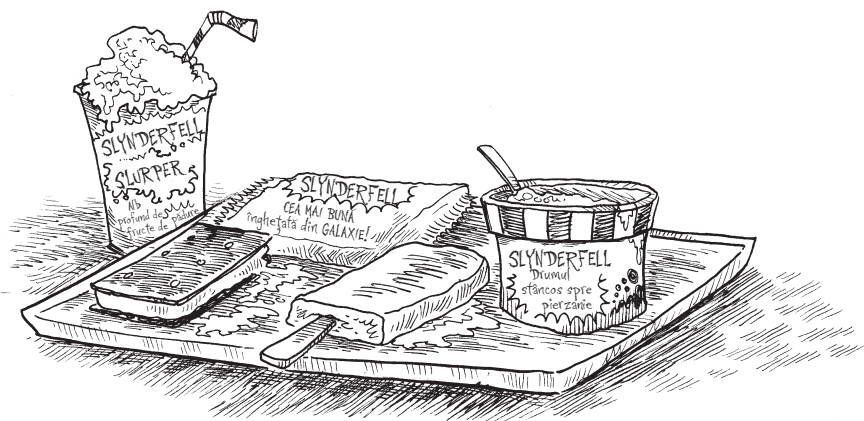

De obicei, Kat Bombard mânca și ea singură, exilată fiind de celelalte fete tocmai într-un colț al cantinei. Dar, în acea zi, nu fusese încă dată la o parte.

— Ce? spuse Kat. Nu pot să mă așez aici? E o țară liberă!

Levi aruncă o privire la mormanul de mâncare, învelită în plastic, de pe tava lui Kat.

— Sănătoase alimente, ce să spun, mormăi el.

— Hrană pentru creier! spuse Kat. Înghețata *Slynderfell* este cea mai bună.

— Mama mea spune că are numai chimicale, replică Levi. Iar ea ar trebui să știe – lucrează la depozitul fabricii de înghețată.

— Bine, sigur, cum spui tu. Hai să schimbăm subiectul cu un altul mai important. Știi tu, extraterestri și chestii dintr-astea.

Levi ridică din umeri și mai luă o îmbucătură din sendvișul lui.

— Vezi, continuă Kat, între două guri de înghețată, acum că ți-am spus despre amenințarea intergalactică, ar trebui să te fac omul meu de încredere, în caz că dispar.

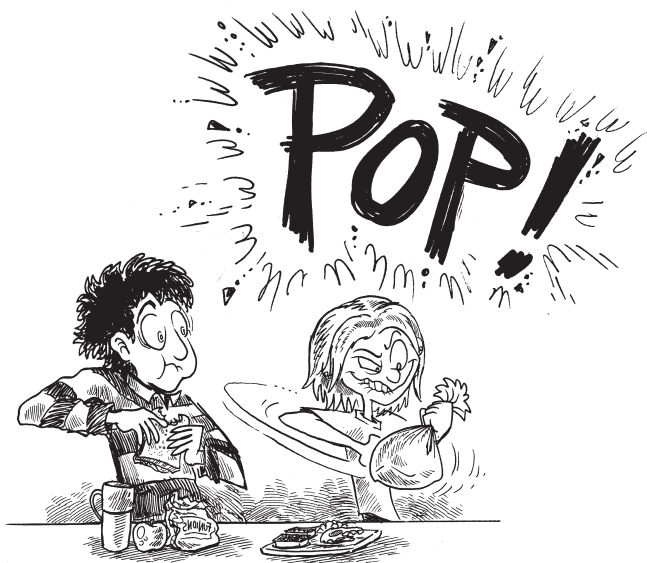
Ridică din umeri.

— Doamne, dar știi să ridici din umeri, nu glumă. Suferi de vreun spasm al umerilor sau ceva?

Levi făcu un efort să rămână nemișcat.

— Amintește-ți numai atât, că toată povestea asta cu întâlnirea extraterestră trebuie să fie secretul nostru de acum înainte. Nu are sens să inducem panică inutil. Hei, ai terminat de mâncat din punga aia? Vrei să vezi un truc mișto?

Înșfăcă punga în care fusese prânzul lui Levi, suflă în ea și

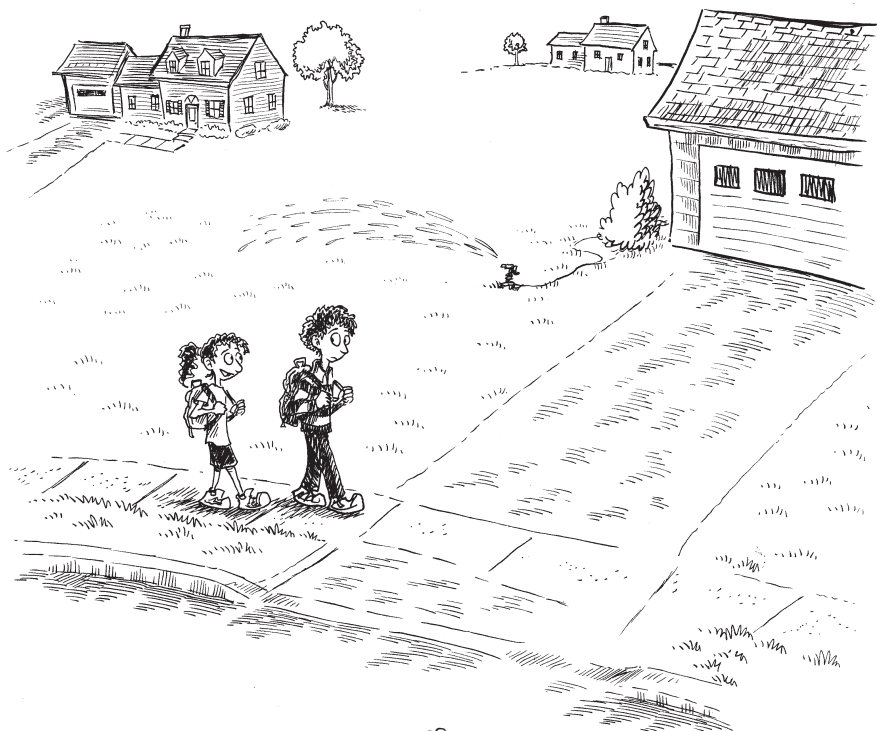
După isprava asta, Levi și Kat au mâncat separat.

Capitolul 4: Stația de cercetat Criptide

— Eu nu înțeleg de ce oamenii de aici își tund atât de mult peluzele, spuse Twila, pe când se întorcea acasă de la școală, împreună cu Levi. Parcă toată lumea din oraș s-ar teme ca nu cumva natura să se ridice împotriva oamenilor și să-i atace. Când mama a spus că ne mutăm la țară...

— În suburbii, o corectă Levi, nu la țară.

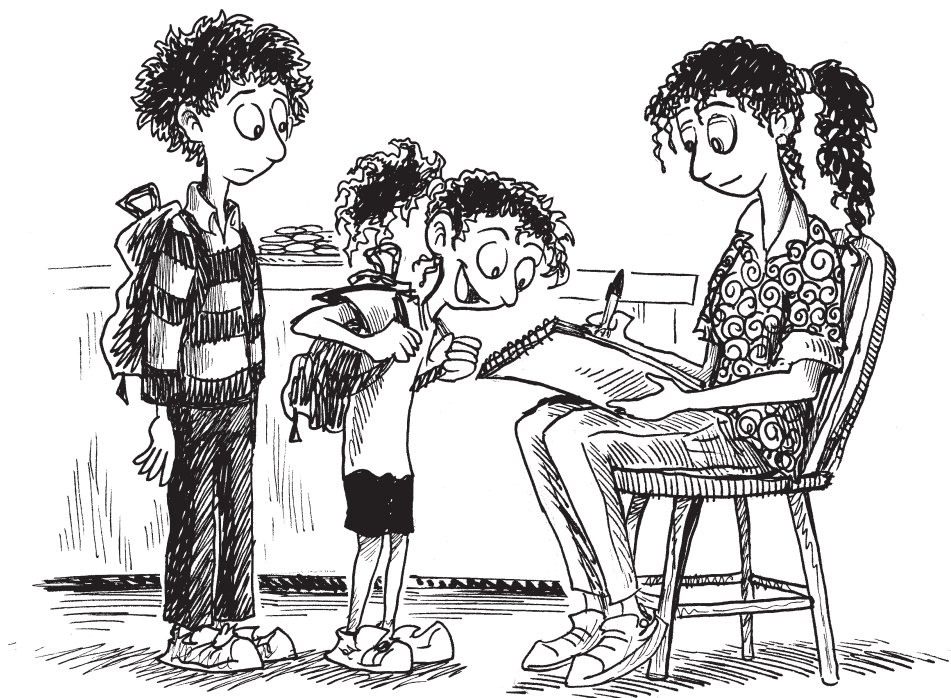

— Mă rog, spuse Twila. Am crezut că vor fi păduri, și animale, și cascade, și chestii din astea. Dar nu văd decât gazon și iar gazon cu iarbă tunsă. Bleah.

— Când vei crește și vei avea un gazon, vei putea să faci ce vrei cu el.

— Așa o să fac! spuse Twila, în vreme ce îl urma pe Levi în casă. Gazonul mea va fi un adevărat *Neverland*! Ai să vezi, frate!

Doamna Galante se afla în bucătărie, cu caietul ei de desen.

— Mămico! râse Twila. De ce m-ai desenat sub formă de pasăre?

— Este corespondentul tău animal, spuse doamna Galante. Întotdeauna zbori dintr-un loc în altul, ciripind ca o vrăbiuță.

— Iar Regina este o girafă!

— Are gâtul întins și este tare mândră.

— Și Levi e o broscuță țestoasă?

— Da. Fiindcă se simte în siguranță numai în carapacea lui.

— Prietena mea, Michaela, vrea să învețe să picteze, spuse Twila. Când trece pe aici, ne poți învăța?

— Nu te vezi cu niciun prieten în seara asta! Doamna Buckley a sunat mai devreme. Ai ratat trei teme în această lună.

Zâmbetul Twilei dispăru.

— Am să le fac în weekend, mămico, te rog! Dacă trebuie să mă ocup de teme, o să fie prea târziu pentru *lacrosse*!

— Atunci bănuiesc că nu vei juca *lacrosse* astăzi.

Twila oftă și se afundă în fotoliul ei puf.

— Tu și cu mine am putea să petrecem timp împreună după teme, propuse Levi, în timp ce fixa cu privirea o farfurie cu biscuiți cu unt de arahide. Am putea să deschidem Cafeneaua lui Levi, cum făceam înainte. Îți amintești?

Twila scoase un sunet de dezaprobare.

— Nu mai sunt copil.

Conversația lor fu oprită de o bătaie puternică în ușa de la intrare.

— Probabil că este Michaela, spuse Twila.

Sări în picioare și ieși grăbită din bucătărie.

Levi oftă. Twila își făcuse numeroși noi prieteni în acest an, iar lui, în secret, nu-i păsa de niciunul dintre aceștia.

— Uh... da, se auzi glasul Twilei din cealaltă cameră. Sigur, e în bucătărie.

Se auziră pași apropiindu-se de bucătărie. De fapt, s-au auzit două rânduri de pași. Unii moi, de la picioarele cu șosete ale Twilei. Ceilalți pași semănau cu scârțâitul pantofilor de sport. Cunoștea zgomotul acesta.

Nu. Nu avea cum să fie. Nu putea fi...

— Levi, bătrâne, prietene, frate,
omule, șefule!

Kat zări farfuria cu biscuiți.

— Ah! Umpluți cu unt de arahide!

Înșfăcă mai mulți biscuiți.

— Scuză-mă, spuse doamna Galante. Nu ți-am reținut numele.

Kat oferi tuturor un zâmbet plin de unt de arahide.

— Kat. *Agentul* Kat pentru dumneavoastră, doamnă.

Îi făcu cu ochiul lui Levi, deloc subtil.

— Ești gata să mergem în Cowslip Park pentru a ne continua cercetarea?

Bătu cu palma o carte pe care o avea înghesuită sub braț.

— Parc? se miră Levi. Uh, de fapt, cred că trebuie să...

— Firește că este gata! spuse Twila, împingându-l spre ieșire pe Levi.

— Dar...

— Te întorci până la cinci jumătate? întrebă doamna Galante.

— Desigur, căpitane! răspunse Kat.

— Distrează-te, bătrâne, prietene, frate, omule, șefule! strigă Twila în urma lor.

— Doamne, cum suporti
să ai o soră mai mică?
Pun pariu că te scoate
din minți.

— Da, spuse Levi după un moment de gândire. Desigur.
Mă scoate din minți.

Sună de parcă ar fi fost cel mai potrivit lucru de spus.
Copiii de vârsta lui Levi nu se jucau cu surioarele mai
mici. Se gândi un pic, apoi adăugă:

— Atunci când locuiam în oraș, nu mă lăsa niciodată
singur cu prietenii mei.

— Îmi pare rău pentru tine, omule, spuse Kat. Eu nu
am niciun frate și nicio soră și exact asta îmi place.

Joey Downey și mucosul lui frate mai mic, Edward, jucau mingea la perete când trecură pe acolo Levi și Kat.

— Huo! strigă Joey. Bombard și-a făcut un prieeeten!

— Tacă-ți fleanca, Joey! mârâi Kat.

— Doar te provoacă, spuse Levi. Nu-l băga în seamă.

Katherine și Levi stau într-un copac și se P-U-P-Ă!

De data asta fusese mucosul Edward.

Kat a luat poziția unui haiduc, aflat într-un schimb de focuri în amiaza mare. Momentul păru că se derulează cu încetinitorul. Într-un final, se întoarse și porni din loc. Levi respiră adânc și o urmă, fără să mai dea atenție râsetelor din urma lor.

Șirul ordonat de case se rări, și în locul lor apărură buruienile. Acestea se răsuceau printre crăpăturile trotuarului.

— Credeam că mergem în parc, spuse Levi.

— A avut loc o schimbare de plan, răspunse Kat.

S-au apropiat de ultima casă de pe stradă: reședința Mushpit, năpădită de iederă.

Doamna Mushpit s-a încruntat în direcția lor, de parcă ar fi fost niște potențiali infractori. Domnul Mushpit și-a încrucișat brațele și s-a uitat amenințător spre ei. Levi s-a simțit mult mai bine atunci când el și Kat au dat colțul, deși încă simțea privirile celor doi în ceafă.

Într-un final, au traversat un câmp și au ajuns lângă pădurea care mărginește orașul.

— Acum, să trecem la treabă!

Kat dădu la o parte câteva ramuri, pentru a scoate la iveală o rablă de mașină care se afla printre copaci.

Levi rămase cu gura căscată.

— *De asta m-ai adus aici?* Niciodată nu vom pune pe roate rabla asta!

— S-o punem pe roate zici? Levi, amice, dar de ce-am vrea ca buncărul nostru de cercetare să pornească?

— Buncăr?

— Exact! O ascunzătoare în genul celei pe care o folosesc oamenii de știință. O vom transforma în Stația noastră de Cercetare a Criptidelor!

Levi își încrucișă brațele.

— Nu începe din nou cu extraterestrii.

— Nu, acum ne interesează criptidele. Niște creaturi ciudate care nu sunt cunoscute de omenire.

Ea ridică cartea pe care o adusese.

— Scrie despre asta aici, în *Criptopedia*.

Răsfoi paginile.

— Vezi?

Levi pufni, dar după o clipă se uită cu interes la ilustrații.

— Haide, Levi! Îți place știința! Te-ai aruncat pe tema aceea stupidă cu meduza aia înainte de a avea cea mai mică șansă să contribui și eu. Și mereu citești cartea despre pădurea tropicală, în timpul orei de lectură.

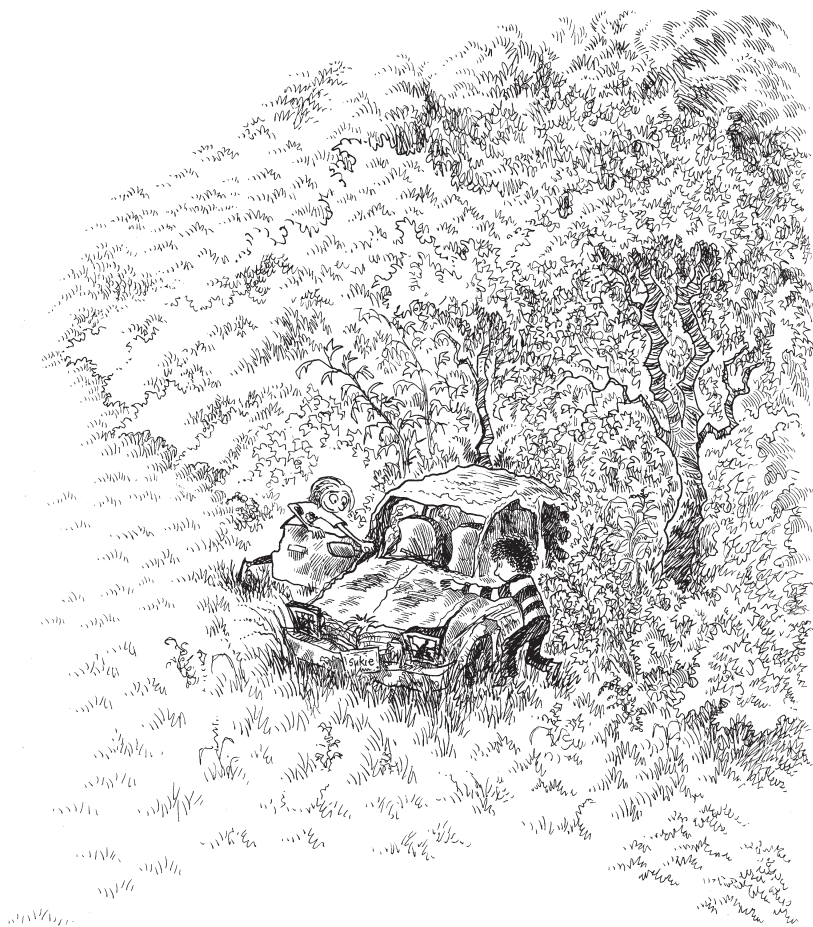
— Bănuiesc că ai dreptate. Dar aici nu este vorba numai despre natură. Este vorba despre... imaginație.

Kat scutură din cap.

— Totul se bazează pe rapoarte autentice. Crede-mă!

După un timp, și-au îndreptat atenția către mașină. Era mică, rablagită, dar dacă s-ar îndepărta stratul de rugină, dacă s-ar rearanja scaunele și s-ar securiza geamurile... n-ar fi deloc o ascunzătoare rea.

Și au lucrat așa în continuare, făcând planuri, iar pe măsură ce minutele au trecut pe nesimțite, cerul a pălit din roz în violet, iar umbrele s-au apropiat tot mai mult.